

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์การผันแปร และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่สังเกตได้ ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์รูปแบบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งเป็นวิเคราะห์รูปแบบตามกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งมีตัวแปรสังเกตได้ 11 ตัวแปร และตัวแปรแฝง 4 ตัวแปร โดยได้ผลการวิเคราะห์เป็นแผนภาพแสดงเส้นทางอิทธิพลระหว่างตัวแปรของรูปแบบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิเคราะห์ค่าอิทธิพล และค่าสถิติทดสอบ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละ ผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพผู้ตอบ		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	119	41.60
	หญิง	162	56.60
	(ไม่ระบุ)	5	1.80
	รวม	286	100
สถานภาพ	โสด	179	62.60
	สมรส	98	34.30
	หม้าย/หย่า	2	0.70
	แยกกันอยู่	1	0.30
	(ไม่ระบุ)	6	2.10
รวม	286	100	
ประสบการณ์ก่อน ทำงานปัจจุบัน	มีประสบการณ์	173	60.50
	ไม่มีประสบการณ์	108	37.80
	(ไม่ระบุ)	5	1.70
	รวม	286	100

ตาราง 3 (ต่อ)

สถานภาพผู้ตอบ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	25	8.70
ปริญญาโท	153	53.50
ปริญญาเอก	86	30.10
(ไม่ระบุ)	22	7.70
รวม	286	100
ตำแหน่งทางวิชาการ		
อาจารย์	264	92.30
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	13	4.50
รองศาสตราจารย์	1	0.40
ศาสตราจารย์	-	-
(ไม่ระบุ)	8	2.80
รวม	286	100
ตำแหน่งทางบริหาร		
ไม่มี	229	80.10
มี	50	17.50
(ไม่ระบุ)	7	2.40
รวม	286	100
สังกัดวิทยาเขต		
ภาคใหญ่	134	46.90
ปัตตานี	103	36.00
ภูเก็ต	7	2.50
สุราษฎร์ธานี	19	6.60
ตรัง	13	4.50
(ไม่ระบุ)	10	3.50
รวม	286	100

จากตาราง 3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 56.60 และเพศชาย จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 41.60

เมื่อจำแนกผู้ตอบแบบสอบถามตามสถานภาพ พบว่า ส่วนใหญ่ สถานภาพโสด จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 62.20 รองลงมา สถานภาพสมรส จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 34.30

เมื่อจำแนกผู้ตอบแบบสอบถามตามประสบการณ์ก่อนทำงานปัจจุบัน พบว่า ส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ก่อนทำงานปัจจุบัน จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 60.50 และไม่ มีประสบการณ์ก่อนทำงานปัจจุบัน จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 37.80

เมื่อจำแนกผู้ตอบแบบสอบถามตามระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาโท จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 53.50 รองลงมาระดับปริญญาเอก จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 30.10 และระดับปริญญาตรี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.70

เมื่อจำแนกผู้ตอบแบบสอบถามตามตำแหน่งทางวิชาการ พบว่า ส่วนใหญ่มีตำแหน่งอาจารย์ จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 92.30 รองลงมาผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 และรองศาสตราจารย์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.40

เมื่อจำแนกผู้ตอบแบบสอบถามตามตำแหน่งบริหาร พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีตำแหน่งบริหาร จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 80.10 และมีตำแหน่งบริหาร จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50

เมื่อจำแนกผู้ตอบแบบสอบถามตามสังกัดวิทยาเขต พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตภาคใหญ่ จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 46.90 รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตปัตตานี จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 และวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.60

นอกจากนี้พบว่า ค่าเฉลี่ยอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ 41.89

ตาราง 4 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่สังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษารูปแบบความพึงพอใจของพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตัวแปร	สวัสดิการ และ ค่าตอบแทน (X1)	นโยบายและ การบริหาร (X2)	ความมั่นคง ปลอดภัยใน การทำงาน (X3)	ประสิทธิภาพ ในการ ปฏิบัติงาน (Y1)	สัญญาจ้าง (Y2)	ความสัมพันธ์ เดิมกับ มหาวิทยาลัย (Y3)	ความสัมพันธ์ กับเพื่อน ร่วมงานและ ผู้บังคับบัญชา (Y4)	ความสามารถ ในการทำงาน (Y5)	ความ รับผิดชอบ ในงาน (Y6)	ความมีอิสระ ในการ ทำงาน (Y7)	ความพึง พอใจในการ ปฏิบัติงาน (Y8)
สวัสดิการและค่าตอบแทน (X1)	1.00										
นโยบายและการบริหาร (X2)	0.465**	1.00									
ความมั่นคงปลอดภัยในการทำงาน (X3)	0.325**	0.408**	1.00								
ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน (Y1)	-0.076	-0.150*	-0.015	1.00							
สัญญาจ้าง (Y2)	0.034	-0.041	-0.018	0.214**	1.00						
ความสัมพันธ์เดิมกับมหาวิทยาลัย (Y3)	0.032	0.128*	0.031	0.025	0.106	1.00					
ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและ ผู้บังคับบัญชา (Y4)	0.272**	0.581**	0.376**	-0.155**	0.099	-0.015	1.00				
ความสามารถในการทำงาน (Y5)	0.155**	0.307**	0.274**	0.052	0.111	-0.030	0.327**	1.00			
ความรับผิดชอบในงาน (Y6)	0.149*	0.166**	0.456**	-0.054	0.112	-0.030	0.273**	0.450**	1.00		
ความมีอิสระในการทำงาน (Y7)	0.100	0.241**	0.191**	0.000	0.044	-0.001	0.342**	0.335**	0.207**	1.00	
ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (Y8)	0.343**	0.580**	0.477**	-0.017	0.024	0.003	0.512**	0.491**	0.416**	0.536**	1.00
\bar{X}	2.924	3.155	3.150	3.199	2.697	0.650	3.398	3.911	3.729	3.847	3.728
SD	0.591	0.557	0.354	2.645	2.023	0.477	0.476	0.533	0.378	0.702	0.521
CV	0.202	0.176	0.112	0.826	0.750	0.733	0.140	0.136	0.101	0.182	0.139

**P<0.01, *P<0.05

Bartlett's Test of Sphericity Approx. Chi-Square = 787.659, df = 55, p = 0.000

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy = 0.765

จากตาราง 4 พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 11 ตัวแปร ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความพึงพอใจในการปฏิบัติของพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีความสัมพันธ์กับนโยบายและการบริหาร สูงสุด มีค่า 0.580 รองลงมา ความอิสระในการทำงาน มีค่า 0.536 และความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา มีค่า 0.512

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด มีค่า 0.581 เป็นค่าความสัมพันธ์ระหว่าง นโยบายและการบริหารกับความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา

นอกจากนี้ยังพบว่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 1 คู่ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน กับความมีอิสระในการทำงาน

ค่าเฉลี่ยมีค่าตั้งแต่ 0.650 - 3.911 ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความสามารถในการทำงาน มีค่า 3.911 รองลงมา ความมีอิสระในการทำงาน มีค่า 3.847 และความรับผิดชอบในงาน มีค่า 3.729 ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความสัมพันธ์เดิมกับมหาวิทยาลัย มีค่า 0.650

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าตั้งแต่ 0.354 - 2.645 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด คือ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีค่า 2.645 รองลงมา สัญญาจ้าง มีค่า 2.023 และความอิสระในการทำงาน มีค่า 0.702 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุด คือ ความมั่นคงปลอดภัยในการทำงาน มีค่า 0.354

ค่าสัมประสิทธิ์การผันแปรมีค่าตั้งแต่ 0.101 - 0.826 สัมประสิทธิ์การผันแปรมากที่สุดคือ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีค่า 0.826 รองลงมา สัญญาจ้าง มีค่า 0.750 และความสัมพันธ์เดิมกับมหาวิทยาลัย มีค่า 0.733 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การผันแปรต่ำสุด คือ ความรับผิดชอบในงาน มีค่า 0.101

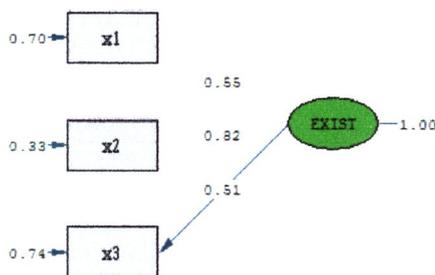
เมื่อพิจารณาค่า Bartlett's Test of Sphericity ซึ่งเป็นค่าสถิติทดสอบสมมติฐานว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) หรือไม่ มีค่าสถิติ เท่ากับ 787.659 ($P=0.00$) แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาค่าดัชนี Kaiser-Meyer-olkin (KMO) ซึ่งเป็นค่าที่ใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบ ถ้าค่า KMO เข้าใกล้ 1 แสดงว่า ข้อมูลที่มีอยู่เหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบ ซึ่งโดยทั่วไปค่า KMO ควรมีค่ามากกว่า 0.50 ขึ้นไป จึงจะถือว่าข้อมูลมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546) รูปแบบเชิงสาเหตุและผลของความพึงพอใจในการปฏิบัติงานในการวิจัยครั้งนี้ เป็นโมเดลเต็มรูป โดยมีทั้งโมเดลสมการเชิงโครงสร้าง และโมเดลการวัด ซึ่งโมเดลการวัดนั้นอาศัยหลักการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) จากผลการวิเคราะห์ค่า KMO พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.765 โดยมีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าข้อมูลชุดนี้มีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลลิสเรลต่อไป

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์รูปแบบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2.1 ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างปัจจัยการดำรงชีพ ปัจจัยความสัมพันธ์ และปัจจัยความเจริญก้าวหน้า ด้วยการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis)

2.1.1 ปัจจัยการดำรงชีพ

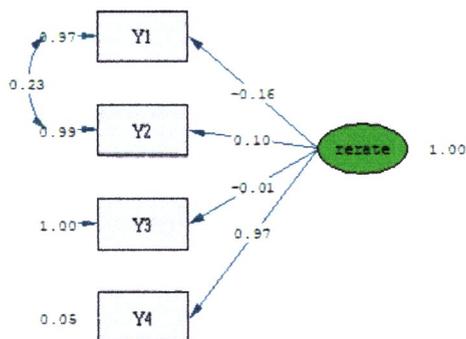

Chi-Square=1.08, df=1, P-value=0.29886, RMSEA=0.017

ภาพ 9 ผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยัน ปัจจัยการดำรงชีพ

จากภาพ 9 พบว่า Chi-Square = 1.08, $p = 0.29$ ที่องศาอิสระ (df) = 1 ค่าดัชนีของกำลังสองเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่า (RMSEA) = 0.017 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (GFI) = 1.00 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ปรับแก้ (AGFI) = 0.98 แสดงว่าปัจจัยการดำรงชีพมีความตรงเชิงโครงสร้าง เมื่อพิจารณาน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) พบว่า ความมั่นคงปลอดภัยในการทำงานมีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด (0.82) รองลงมาสวัสดิการและค่าตอบแทน (0.55) และนโยบายการบริหาร (0.51)

2.1.2 ปัจจัยความสัมพันธ์

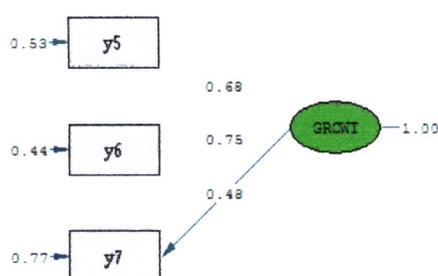

Chi-Square=3.33, df=2, P-value=0.18897, RMSEA=0.048

ภาพ 10 ผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยัน ปัจจัยความสัมพันธ์

จากภาพ 10 พบว่า Chi-Square = 3.33, $p = 0.18$ ที่องศาอิสระ (df) = 2 ค่าดัชนีของกำลังสองเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่า (RMSEA) = 0.048 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (GFI) = 0.99 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ปรับแก้ (AGFI) = 0.97 แสดงว่าปัจจัยความสัมพันธ์มีความตรงเชิงโครงสร้าง เมื่อพิจารณาน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) พบว่า ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชามีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด (0.97) รองลงมาประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน (-0.16) และสัญชาตญาณ (0.10)

2.1.3 ปัจจัยความเจริญก้าวหน้า

Chi-Square=0.06, df=1, P-value=0.81257, RMSEA=0.000

ภาพ 11 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ปัจจัยความเจริญก้าวหน้า

จากภาพ 11 พบว่า Chi-Square = 0.05, $p = 0.81$ ที่องศาอิสระ (df) = 1 ค่าดัชนีของกำลังสองเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่า (RMSEA) = 0.000 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (GFI) = 1.00 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ปรับแก้ (AGFI) = 1.00 แสดงว่าปัจจัยความเจริญก้าวหน้ามีความตรงเชิงโครงสร้าง เมื่อพิจารณาน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) พบว่า ความรับผิดชอบในงานมีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด (0.75) รองลงมาความสามารถในการทำงาน (0.68) และความมีอิสระในการทำงาน (0.48)

2.2 ผลการวิเคราะห์รูปแบบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน

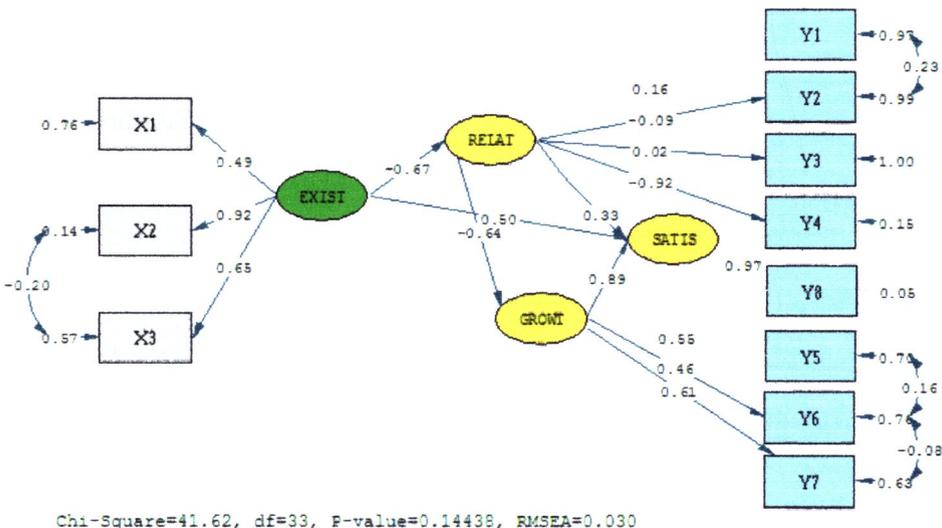
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ผลการวิเคราะห์รูปแบบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ปรับค่าความคลาดเคลื่อนให้มีความสัมพันธ์กัน จำนวน 7 ครั้ง จนทำให้ Model ตามสมมติฐานสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนี้

ตาราง 5 การปรับรูปแบบความสัมพันธ์ของ Model

Matrix	Chi-Square	df	p	RMSEA
TE(1,2)	119.21	39	0.0000	0.085
TD(2,3)	108.50	38	0.0001	0.081
TH(3,6)	71.50	37	0.0057	0.057
TE(6,7)	58.92	36	0.0093	0.047
TH(2,3)	52.70	35	0.0278	0.042
TE(6,5)	45.30	34	0.0931	0.034
TH(2,5)	41.62	33	0.1443	0.030

ดังนั้น จึงได้ผลการวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์ในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ดังภาพ 12

ภาพ 12 รูปแบบความสัมพันธ์ในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ผลการวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์ในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า รูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อตรวจสอบกับค่าสถิติต่างๆ ที่ใช้ในการตรวจสอบความกลมกลืนสอดคล้องของข้อมูล ได้ค่า Chi-square = 41.62, $p = 0.14$ ที่องศาอิสระ (df) = 33 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (GFI) = 0.97 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ปรับแก้ (AGFI) = 0.95 ค่าดัชนีของกำลัง

สองเฉลี่ยของเศษเหลือ (RMR) = 0.040 ค่าดัชนีของกำลังสองเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่า (RMSEA) = 0.030 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R Square) ของตัวแปรความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (SATIS) มีค่า เท่ากับ 0.94 แสดงว่าในรูปแบบสามารถอธิบายความแปรปรวนความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ร้อยละ 94 ตัวแปรความเจริญก้าวหน้า มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ เท่ากับ 0.41 แสดงว่าในรูปแบบสามารถอธิบายความแปรปรวนของปัจจัยความเจริญก้าวหน้าได้ร้อยละ 41 และตัวแปรความสัมพันธ์มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ เท่ากับ 0.45 แสดงว่าในรูปแบบสามารถอธิบายความแปรปรวนปัจจัยความสัมพันธ์ ได้ร้อยละ 45

ตาราง 6 ขนาดอิทธิพล ค่าสถิติทดสอบรูปแบบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน มหาวิทยาลัยมหาวิทาลัยสงขลานครินทร์

ตัวแปรผล	ปัจจัยความสัมพันธ์ (RELAT)			ปัจจัยความเจริญก้าวหน้า (GROWT)			ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (SATIS)		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE
ปัจจัยการดำรงชีพ (EXIST)	-0.67*		-0.67*		0.43**	0.43**	0.50**	0.16**	0.66**
	(0.27)		(0.27)		(0.09)	(0.09)	(0.09)	(0.06)	(0.06)
ปัจจัยความสัมพันธ์ (RELAT)				-0.64*		-0.64*	0.33	-0.57*	-0.24
				(0.26)		(0.26)	(0.20)	(0.26)	(0.13)
ปัจจัยความเจริญก้าวหน้า (GROWT)							0.89**		0.89**
							(0.21)		(0.21)

**P<0.01, *P<0.05, TE = อิทธิพลรวม, IE = อิทธิพลทางอ้อม, DE=อิทธิพลทางตรง

สมการ โครงสร้างตัวแปร	RELAT	GROWT	SATIS
R SQUARE	0.45	0.41	0.94

จากตาราง 6 พบว่า อิทธิพลรวมที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ปัจจัยความเจริญก้าวหน้า (GROWT) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.89 และปัจจัยการดำรงชีพ (EXIST) มีอิทธิพลเท่ากับ 0.66 ส่วนปัจจัยความสัมพันธ์ (RELAT) มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีทิศทางตรงกันข้าม มีขนาดอิทธิพล - 0.24

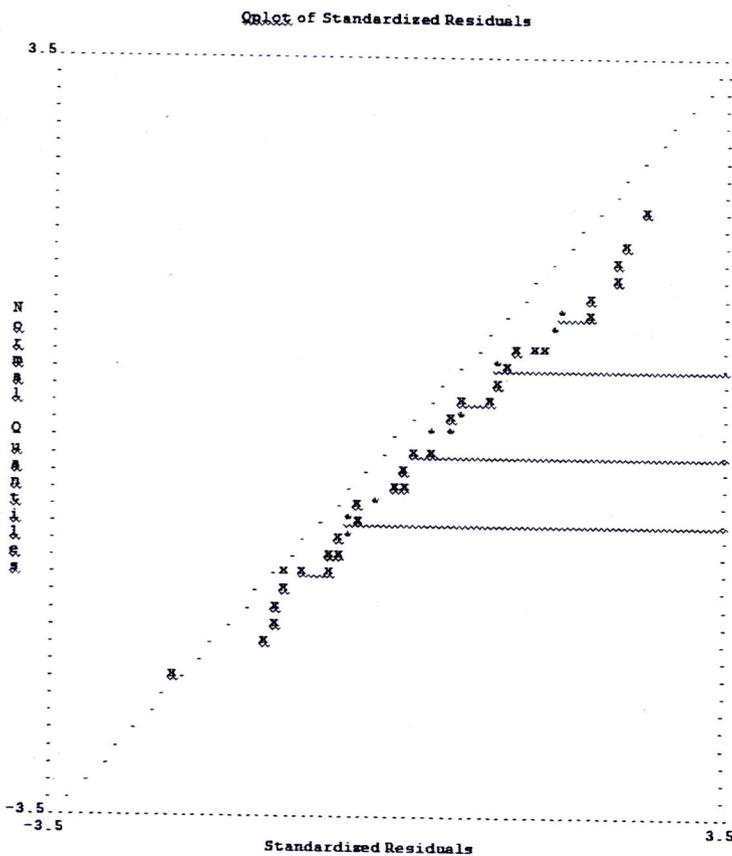
อิทธิพลทางตรง ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ปัจจัยความเจริญก้าวหน้า มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.89 และปัจจัยการดำรงชีพ มีขนาดอิทธิพล

เท่ากับ 0.50 ส่วนปัจจัยความสัมพันธ์มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.33

อิทธิพลทางอ้อม ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ปัจจัยการดำรงชีพ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.16 ส่วนความสัมพันธ์มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.50 และมีทิศทางตรงกันข้าม ขนาดอิทธิพลเท่ากับ -0.57

ปัจจัยการดำรงชีพ มีอิทธิพลทางตรงต่อปัจจัยความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และมีทิศทางตรงข้าม ขนาดอิทธิพลเท่ากับ -0.67 และปัจจัยการดำรงชีพมีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยความเจริญก้าวหน้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.43

ปัจจัยความสัมพันธ์ มีอิทธิพลทางตรงต่อปัจจัยความเจริญก้าวหน้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีทิศทางตรงข้าม ขนาดอิทธิพลเท่ากับ -0.64

ภาพ 13 กราฟแสดงส่วนที่เหลือมาตรฐาน

จากภาพ 13 พบว่ากราฟส่วนที่เหลือมาตรฐานมีแนวโน้มเข้าสู่เส้นแนวเส้นทแยง แสดงถึงรูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์